

НА МІЖРЕГІОНАЛЬНУ науково-практичну конференцію "Теорія, практика, досвід у забезпеченні актуальних питань розвитку освіти" я, признаюся чесно, йшов з деяким побоюванням. Зазвичай там, де збереться більш ніж п'ять професорів різних наук, починаються вчені дебати з такою термінологією різноманітних концептуальних дефініцій предмету обговорення, що простому смертному годі й виплисти з того малозрозумілого інтелектуального шторму (пробачте, й сам почав розумнікувати).

Однак пленарне засідання конференції (14 березня, активий зал Володимирецького колегіуму) розпочалося розглядом таких знайомих ще зі своєї школи життєвських проблем освіти, що стало просто по-людськи цікаво, як же їх

запропонують вирішувати? І чи зможуть (замість стандартизації навчання) запровадити таку систему самореалізації особистості учня, яка сприятиме розвитку його здібностей перетворюючи їх із потенціальних в актуальні?

Бо й справді, як було відзначено проєктором РГДУ М.Ю.Новоселицьким, діти не хочуть вчитися в школах, їм це нецікаво. А "нецікаво" приходить тоді, коли з-під інтелектуального розвитку виведено почуття. Ще Сократ казав: "Коли людина себе не знає, то вона не знає і навколишнього середовища". Інакше мовлячи, визубривши біном Ньютона, можна так і не збагнути, чому бринить льодова бурулька...

Зараз, на шляху пройденого, в процесі стрімкого прогресу кожен бачить безперспективність тієї системи освіти, яка дає знання, але не розкриває особистість учня, не реалізовує його багатогранних талантів і задатків. І в той же час зрозуміло, що індивідуальний підхід у системі масової освіти неможливий у силу багатьох причин. Тож давно нарізла потреба у впровадженні освітянських технологій, які складатимуть концепцію школи майбутнього, з системним підходом до навчання й управління. Саме оці сакраментальні "як? чим? кому?" у створенні національної освіти нового типу і вивчала міжрегіональна конференція.

ОШКОЛА СЬОГОДНІ

Експеримент

"СТВОРИТИ ГЕНІЯ В СОБІ"

професори, викладачі та керівники найрізноманітніших навчальних закладів -- тих, де дійсно виховують нову генерацію всебічно обдарованих творчих особистостей.

Однак вдумливого читача, мабуть, зараз бентежить і інтригує питання, далеке від теми: чому, з чіткої забаванки у "забитому" провінційному Володимирці, у колегіумі проводиться конференція державного значення? Зазвичай, прерогативою на облаштування таких конференцій користуються лицеї, гімназії (там є високоосвічений колектив педагогів, відповідна навчальна база і новітня система роботи) чи й взагалі університети. Але ж не сільські школи! Та можете запевнити, Володимирецький колегіум -- не просто школа, а експериментальний майданчик Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти. А щоб ясніше зрозуміти вибір

організаторів конференції, слід детальніше зупинитися на його діяльності.

НАЙЦІКАВИША особливість колегіуму полягає не у принципі відбору найздібніших учнів з усього району, а в педагогічній системі освіти, яка виявляє і розвиває обдарованість. Тобто, тут зовсім інший -- профільний підхід до навчання. Вже з 8 класу учень на основі виявлених знань, рекомендацій психолога-педагога, побажань батьків і власних прагнень вибирає один із профілів (природничий, гуманітарний -- усіх їх тут шість) і таким чином якнайповніше може себе реалізувати якраз у тому, до чого лежать душа і знання. Результат -- максимальна самореалізація, а найкращий стимул -- навчання для себе, а не заради оцінки в журналі.

Оскільки колегіум є експериментальним майданчиком, то його колектив працює над реалізацією поставленої проблеми.

"Психолого-педагогічні чинники розвитку природних здібностей особистості в умовах системної моделі навчально-виховного закладу в сільській місцевості". Тобто, саме цю проблему й вирішують щодня, щоуроку в колегіумі вчителі своєю працею, яка потім аналізується й систематизується у вигляді висновків, рекомендацій та узагальнень експерименту.

Досягнуті результати роботи вивчали й учасники конференції на секційних заняттях. Грунтовніше про цей захід можна буде дізнатися з публікацій у газетах "Сільська школа України", "Краєзнавство, географія, туризм", журналі "Рідна школа". Я ж скажу кілька слів про практичні наслідки і результати конференції для колегіуму, для якого це не просто успіх і визнання на

державному рівні. Так, вирішується питання про створення на базі колегіуму експериментального закладу освіти під управлінням Академії педагогічних наук України. А це означає, що тут апробуватимуться і впроваджуватимуться в життя найновіші освітянські технології, інноваційні методики та системи. Наскільки це важливо для нашого провінційного містечка, думаю, пояснювати не треба.

ОТЖЕ, міжрегіональна конференція пройшла, і вчені "дядечки" з Києва та всієї України наочно побачили, що й у сільському класі можна творити прогресивну школу майбутнього.

По закінченню конференції довелося почути, що відтепер усі починання творчих колегіумівців приречені на успіх. І це правильно. Бо так і має бути в тих, хто починає експериментувати не з учнів -- з себе, оновлюється і вчиться творити генія у своїй душі.

Сергій СКІБЧИК.

